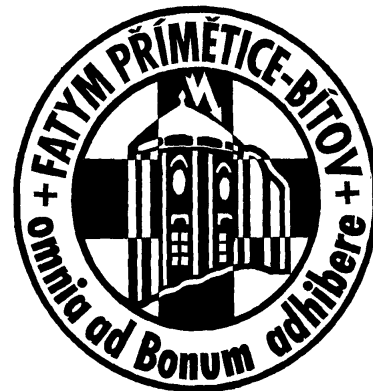

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo

v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Aleluja.“

Uvnitř Zpravodaje

- Rozpis velikonočních bohoslužeb a zpovědí
- Téma: *Co se to jen v tom kostele děje?!*
  - Akce, které nás čekají
- A samozřejmě něco veselého na závěr

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
TĚŠETICE CITONICE LUKOV ŠAFOV KOROLUPY
PROSIMĚŘICE PRÁČE

První a poslední Ježíšův zázrak

Který je poslední, to vám říci nemohu. Ne že by to bylo tajné, ale zázraky se Boží mocí dějí dodnes. Tím myslím také to, co jsem i sám v životě na vlastní oči viděl. Posuďte sami.

Když jsem byl ještě farářem v Bystřici nad Pernštejnem, zazvonil jednou v neděli odpoledne telefon: „Pane faráři, prosím vás, přijed'te sem do nemocnice (do Nového Města na Moravě), manžel je v komatu, chtěla bych, abyste mu ještě stačil udělit svátost nemocných... S lékaři a sestrami je vše domluveno...“ Sedl jsem do svého – tehdy ještě bílého Favorita (toho, co potom tak špatně skončil v jedné zatáčce pod Cornštejnem...) a za dvacet minut jsem byl v nemocnici. Dědeček Kolář ležel na ARU a nijak na mou přítomnost nereagoval. Udělil jsem mu svátost smíření a svátost nemocných, promluvil pár slov s rodinou plačící před dveřmi oddělení a vrátil se na faru. V pondělí po večerní mši svaté vidím, jak ke mně do sakristie přichází paní Kolářová. Věděl jsem, že jde domlouvat pohřeb... Její slova mě doslova ohromila: „Děda vás moc pozdravuje. Odpoledne se vrátil z nemocnice – vůbec nic mu už není... Chtěl vám mermomocí přijít poděkovat sám, ale doktor mu říkal ať neblázní a ještě několik dní se drží doma, když včera doslova spadl hrobníkovi z lopaty. A tak že vám přijde poděkovat v neděli...“ Byl to zázrak? Nevím, jestli by obstál podle velmi přísných kritérií, dle kterých se posuzují zázraky třeba na poutním místě Lurdy ve Francii. Ale já jsem přesvědčen, že to zázrak byl!

O Ježíšově zmrtvýchvstání tedy rozhodně nemůžeme mluvit jako o posledním zázraku. Dělal další i po svém zmrtvýchvstání a koná je dodnes. Ale můžeme ho označit za vyvrcholení jeho zázraků. To, že vstal třetího dne z hrobu, by samo o sobě stačilo (i kdyby za svého pozemského života žádný jiný zázrak neudělal), abychom měli jasné znamení, kým Ježíš je. Je Syn Boží. Bůh, který se stal člověkem!

A který byl jeho první zázrak? To víme díky Janovu evangeliu. Když na svatbě v Káně Galilejské došlo víno a novomanželům hrozila ostuda, dal Ježíš naplnit vodou šest velkých kamenných džbánů (každý měl několik desítek litrů) a přikázal, aby z nich nabrali a donesli správci svatby. Když okusil, zjistil že jde o víno vynikající kvality... A svatební veselí mohlo pokračovat... I tento první Ježíšův zázrak je znamením. Znamením toho, že Bůh není nějaký morous (jak si dodnes spousta lidí myslí), že člověku přeje radost, zábavu, veselí, štěstí. Pokud nám něco nepřeje, pokud říká, že něco je špatné (viz Desatero), pak ani není, o co stát... I kdyby to na první (a možná i druhý) pohled vypadalo sebelákavěji.

To, co vám přeje Bůh, vám přeje také (i jménem ostatních kněží FATYMu): radost a štěstí a to nejen nyní o Velikonocích!

Něco pro zasmání:

Je ráno po svatbě v Káni Galilejské. Hosté se pomalu probouzejí, většina se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „prepitý a prejásaný“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když v tom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...!!!“

Velikonoční bohoslužby ve farnostech FATYMu:

	15.3. sobota	16.3. Květná neděle	20.3. Zelený čtvrtek	21.3. Velký pátek	22.3. Bílá sobota	23.3. Velik. neděle	24.3. Velik. pond.
Vranov n. D.		9.15	19.00	19.00	22.00	9.15	9.15
Štítary		7.30	17.00	17.00	19.00	7.30	7.30
Lančov		11.11	bohoslužby ve Vranově nad Dyjí			11.11	11.11
Šafov		11.25		15.00		11.25	11.25
Bítov		10.30	18.00	18.30	19.00	10.30	10.30
Oslnovice			bohoslužby na Bítově				15.00***
Korolupy		8.30	16.30	16.30	18.00	8.30	8.30
Chvalatice		9.15	19.15	bohoslužby na Bítově		9.15	9.15
St. Petřín		10.20	18.00	18.00	20.00	10.20	10.20
Stálky		15.00	bohoslužby ve Starém Petříně			15.00	
Olbramkostel		10.00	19.00	19.00	21.00	10.00	10.00
Plenkovice		8.30	17.30	17.30	19.00	8.30	8.30
Hor. Břečkov	16.00			16.30	v Lukově	16.00	
Lesná						14.30	
Lukov	17.15			v Břečkově	22.00	v Břečkově	
Milíčovice		bohoslužby v Citonicích, Lukově nebo Břečkově					17.00
Citonice		7.30	16.30	16.30	18.00	7.30	7.30
Přímětice		9.00	18.00	18.00	19.00	9.00	9.00
Kuchařovice		7.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			7.30	7.30
Mramotice		10.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			10.30	10.30
Prosiměřice		8.00	18.15	18.15	20.00	8.00	
Vítonice							7.30
Bantice							9.00
Práče		10.00	bohoslužby v Prosiměřicích			9.30	
Těšetice			bohoslužby v Prosiměřicích			11.00	

* KC = Křížová cesta (na Velký pátek v Mramotických a Kuchařovicích)

*** V úterý po velikonočním pondělí již mše sv. v Oslnovicích nebude.

*Ptá se pan farář v náboženství: „Děti, který je největší svátek – Vánoce nebo Velikonoce?“ Děti odpoví sborem: „Vánoce!“ Pan farář se usměje a pak vysvětluje: „O Vánocích slavíme, že se pro nás Boží Syn narodil; o Velikonočních, že za nás dal svůj život...“ „Tak to je pak jasné...“ povídá jeden hoch.
(zážitek z citonické školy – a jak vy, také je vám to jasné?)*

Přehled (alespoň některých) příležitostí k velikonoční svaté zpovědi:

Bítov: neděle 9.4. v 10.15, potom po mši svaté

Citonice: pátek 7.4. od 17.30; neděle 9.4. od 7.00

Hor. Břečkov: neděle 9.4. v 16.40

Chvalatice: neděle 9.4. v 9.00

Korolupy: na Zelený čtvrtek v 16.00

Kuchařovice: čtvrtek 6.4. od 16.30 do 17.30

Lančov: středa 12.4. po mši svaté asi v 18.45

Lukov: neděle 9.4. v 18.00 a po mši svaté

Mramotice: středa 12.4. od 16.30 do 17.30

Olbramkostel: neděle 9.4. v 15.00

Oslovice: kromě dřívějších termínů i Velikonoční pondělí přede mší sv. v 14.40

Plenkovice: pondělí 10.4. v 17.00 před mší sv.

Práče: st. 12.3. v 17:00 kaj. bohosl. a zpověď

Prosiměřice: v neděli 16.3. ve 14.00 kaj. bohosl. a zpověď

Přímětice: pondělí 10.4. od 19.00 do 20.00

Stálky: neděle 9.4. od 14.00

Starý Petřín: po obřadech na Zelený čtvrtek a Velký pátek

Šafov: v neděli 9.4. po mši svaté

Štítary: neděle 9.4. od 6.30

Vranov n. D: na Zelený čtvrtek, Vel. pátek a Bílou sobotu vždy po obřadech

Svátost smíření (lidově „svatá zpověď“) je jednou ze sedmi svátostí Církve. Svátosti jsou viditelná znamení neviditelné Boží milosti (zvláštních Božích darů) a byly všechny ustanoveny Ježíšem Kristem. Poznáte podle nakreslených symbolů, které svátosti ještě jsou? (řešení je na následující straně zpravodaje)

Mimo to je po celý rok příležitost ke svaté zpovědi prakticky před každou mší svatou a kdykoliv na požádání u kteréhokoliv z našich kněží. Rádi navštívíme i staré a nemocné (i v době během roku). Je třeba nám o nich pouze říci.

V případě zájmu je možno si dohodnout i setkání ke svátosti smíření nebo jen rozhovor s knězem na některé z našich far. Telefonní čísla jsou na poslední straně tohoto zpravodaje (v tiráži psané drobnými písmeny). Nebo je možno přijít i kdykoliv neohlášení. Bude-li to jen trochu možné, rádi se vám budeme věnovat.

Modlitba ženy

Jedna dobrá žena mi v těchto dnech předala tzv. modlitbu žen. Myslím, že zaujme i mnoho našich čtenářů. Proto ji zde v doslovném znění přetiskuji.

otec Marek Dunda, Vranov nad Dyjí

*„Pane,
dej mi moudrost, abych pochopila muže,
dej mi lásku, abych mu odpustila,*

dej mi trpělivost na jeho náhady...

Jen mi nedávej sílu... nebo ho zabiju!"

Masopust – carnevale

Velikonocím předchází čtyřicetidenní postní doba. Tak se to alespoň říká - ve skutečnosti je ještě o něco delší, jak se může s kalendářem v ruce každý sám přesvědčit, protože neděle se do postní doby nepočítají. A postní dobu zase předchází masopust (masopustní neděle je každoročně ta, která bezprostředně předchází popeleční středu) a karnevaly... Jaký je původ a smysl masopustu a karnevalu?

Každý z vás již jistě někdy slyšel o karnevalu v Riu nebo o tom v Benátkách a nebo alespoň o tom, který se buď letos nebo někdy v minulosti konal ve vaší obci. Co byste ale řekli, kdyby za vámi přišli reportéři pořadu Nikdo není dokonalý s otázkou, co to znamená doslova slovo karneval? Pro tento případ bych vás rád vyzbrojil správnou odpovědí. Jedná se o složeninu dvou latinských slov: „*carne*“, což v překladu znamená maso a „*vale*“, jehož význam známe z rčení „dát něčemu vale“, tzn. něco opustit. Carnevale tedy znamená dát vale masu – rozloučit se s masem. České slovo masopust je věrné svojí latinské předloze: opust' maso, pust' maso. Přihlédneme-li k latinskému originálu, jeví se výklad slova masopust některými jako pust' se do masa jako zcela zcestný.

Bohužel... Protože se nám z naší kultury vytrácí smysl pro půst a odříkání, které jsou tak léčivé pro zdraví duše i těla, vytrácí se zároveň i smysl pro trochu toho bujarého masopustního veselí... a život plyne v neměnné šedi jednoho dne za druhým (ani neděle už nevybočuje z této šedi).

Bohudík jsou přece jen mezi námi takoví, kteří se nestydí trochu si masopustně zařadit. A tak jsme i v letošním roce měli možnost zúčastnit se tří maškarních plesů pořádaných FATYMem: v Příměticích, Citonicích a ve Vranově n/D a nebo shlédnout masopustní průvod ve Štítarech i v Citonicích. To vše nejen v rámci snahy FATYM (farní tým) pro obec, ale i díky vám všem nefatymákům, kteří se ve svých obcích snažíte masopust držet.

otec Jindřich Čoupek, FATYM Přímětice-Bítov

FATYM spravuje již osmnáctou farnost – Korolupy

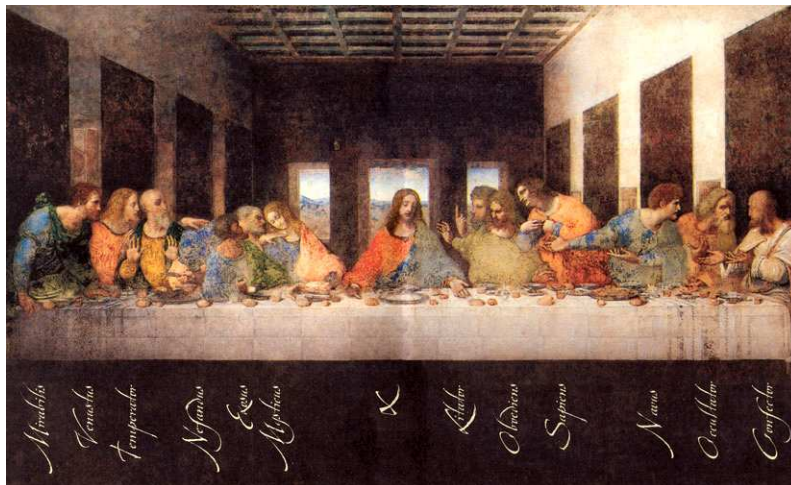
Po náhlém úmrtí otce Jana Handlíře z Korolup (25.1. by se dožil 88 let) dostal otec Milan Plíšek z vranovského FATYMu na starost i tuto farnost. Dohromady (i se severočeským Jeníkovem, naší adoptivní farností) je jich již osmnáct. Z Práčí (východní okraj) do Korolup (západní okraj) je to asi 55 km. Příležitostí k poznávání se mezi jednotlivými farnostmi je více, ale jedna z nich bude poděkování za desetiletou existenci FATYMu v sobotu 24. 6. v 17¹⁷ ve Vranově. Srdečně zveme! *za všechny o. Pavel Zahradníček*

Řešení z předcházející strany (svátosti jsou uvedeny v tom pořadí, v jakém jsou na protější straně nakresleny jejich symboly): svátost křtu, biřmování, eucharistie, svátost smíření, svátost pomazání nemocných, svátost kněžství a svátost manželství.

Vážení čtenáři, na těchto stránkách našeho Zpravodaje se už potřetí chystám spolu s vámi zamyslet nad jednou ze svátostí Církve. V minulých Zpravodajích byla řeč o svátosti pomazání nemocných a o svatém křtu. Dnes budeme hovořit o největší ze všech svátostí – o mši svaté. Věřím, že mnozí z vás jste již několikrát na mši svaté byli – třeba o Vánocích na půlnoční nebo na církevním pohřbu. Myslím ale také, že pro mnohé z vás je dění při mši svaté nesrozumitelnou hádankou. Tímto článkem bych vám chtěl pomoci k orientaci. Třeba se mi podaří vzbudit i zvědavost či zájem.

Poslední večeře

Možná znáte slavný Leonardův obraz Poslední večeře. Mnoho lidí na tomto světě před svou smrtí naposled večeřelo. Většinou ale netušili, že je to naposled. Ježíš to věděl. A proto při své poslední večeři, dříve než byl zrádně zajat, nespravedlivě odsouzen a krutě ukřižován, udělal velice zvláštní věc. Vzal do ruky chléb, vzdal za

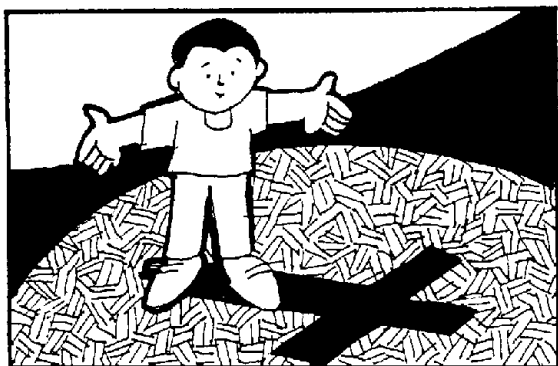

něj díky Bohu a řekl svým učedníkům: „**Vezměte a jezte z toho všichni. Toto je mé tělo, které se za vás vydává.**“ Podobně po večeři vzal kalich s vínem, opět za něj vzdal díky Bohu a řekl svým učedníkům: „**Vezměte a pijte z něho všichni, toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny na odpuštění hříchů. Toto je smlouva nová a věčná, to konejte na mou památku.**“ Tato jeho slova se stala základem mše svaté – obřadu, který od té doby Ježíšovi učedníci konají poslušni slov Ježíše: „To číňte na mou památku.“

Co to má znamenat?!

Jak pochopit tato slova? Co tato slova znamenají? Myslím, že v onu chvíli při poslední večeři ani Ježíšovi učedníci vůbec nechápali smysl a dosah Ježíšových slov. Ani netušili, že by od nich už měl odejít. Také právě proto jim Ježíš slíbil Ducha svatého, který je měl uvést do celé pravdy, aby pochopili význam poslední večeře, kříže i vzkříšení – velikonočních událostí v jejich jednotě.

Před několika lety vzbudil rozruch film režiséra Mella Gibsona Umučení Krista. Mně osobně se tento film líbil. Zvláště mě zaujalo, jak režisér na určitých místech filmu přerušuje děj vložením vzpomínek na minulost. Právě v okamžiku, kdy Ježíš visí na kříži a z jeho ran teče krev, apoštol Jan se rozpomíná na slova poslední večeře: Toto je moje tělo, které se za vás vydává,... toto je moje krev, která se za vás prolévá. Možná, že už tehdy pod křížem apoštol Jan pochopil, že Ježíš při poslední večeři předjal a už zpřítomnil nekrvavým způsobem své utrpení.

Mše není jen vzpomínka

Ježíšova slova *To čiňte na mou památku* by v nás mohla probouzet dojem, že mše svatá je pouhou vzpomínkou na Ježíše, podobnou tomu, když si někdo prohlíží staré fotografie. Katolická církev vždy chápala Ježíšova slova *Toto je...* v reálném smyslu. Jestliže někteří jiní říkají, že chléb a víno jsou „jenom jako“ Kristovo Tělo a Jeho Krev, Církev

vyznává, že pod těmito způsoby je Kristus skutečně přítomen mezi námi ve svém úkonu sebeobětování se Otcí na kříži pro naši spásu.

Co je v kostele nejvzácnější?

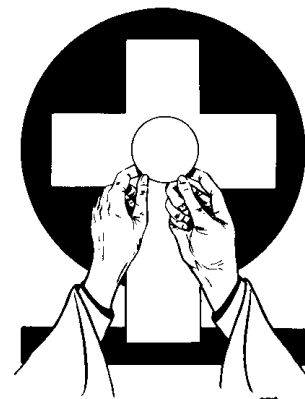
Při prohlídkách kostelů se průvodci snaží upozornit na mnohá historicky a umělecky cenná díla. Pro věřícího je ale to nejcenější v kostele tzv. svatostánek, ve kterém se uchovává chléb proměněný při mši svaté v Tělo Kristovo – tam přebývá živý Ježíš mezi námi. Z veliké úcty k Němu při příchodu do kostela před svatostánkem poklekáme. Rovněž tak, když okolo něho přecházíme. Při mši svaté se v kostele klečí mmj. také právě v okamžiku proměňování.

Mše svatá je oběť

V mnohých náboženských systémech minulosti i současnosti lidé přinášeli a přinášejí Bohu oběti – zvířata, plodiny, někdy dokonce i lidi. Dělalí to proto, aby si svého boha naklonili, aby jej prosili v nějaké záležitosti nebo aby mu děkovali. Oběť byla vždy vyjádřením toho, že člověku záleží na věci, se kterou se na božstvo obrací.

Tvrzení, že i mše svatá je obětí možná mnohé překvapí. Ale je to tak. Je to oběť, kterou Bůh sám vložil do rukou člověku. Při mši svaté Bohu Církev obětuje Tělo a Krev Božího Syna Ježíše Krista. Tak se při každé mši svaté zpřítomňuje (Pozor: neříkám opakuje!) oběť Ježíše Krista na kříži. Je to jediná oběť, ve které Bůh má zálibu a celý svět záchranu, oběť, která nahrazuje a nekonečně převyšuje všechny předchozí oběti. List Židům nás poučuje: „...krev býků a kozlů nemůže hříchy odstranit,... Kristus však nevešel do nebeské svatyně s krví býků a kozlů, ale jednou provždy dal svou vlastní krev, a tak nám získal věčné vykoupení.“

Při mši svaté se jeho oběť zpřítomňuje, každý z nás se při mši svaté staví pod Kristův kříž, stává se svědkem jeho oběti a plody Kristovy oběti vstupují do našich životů.

Za co přinášíme oběť mše svaté

V modlitbě, kterou kněz přednáší po proměňování, zaznívají proby za celý svět, za Církev, papeže, biskupy, za zemřelé, za shromážděné společenství. Ještě před tím, než jsou přineseny v průvodu dary chleba a vína, zaznívají přímluvy, ve kterých společenství vě-

řících Bohu překládá své prosby. Je také obvyklé, že věřící přicházejí za knězem a prosí jej, aby mši svatou obětoval na určitý úmysl: za nějakého zemřelého, na poděkování,... Každý, kdo se mše svaté účastní, může a má mít navíc ve svém srdci úmysl, na který chce oběť mše svaté obětovat. Mše svatá je modlitbou, která má před Bohem největší cenu.

Proč je mše tak dlouhá?

Mše svatá v neděli trvá asi hodinu a ve všední den 35-40 minut. Je tedy kratší než fotbalový či hokejový zápas nebo než cesta autobusem z Brna do Znojma, všední mše svatá netrvá tolik, co vyučovací hodina ve škole. Druhá část – bohoslužba oběti, ta trvá skoro vždy stejně. Na délku mše svaté má vliv zejména její první polovina – bohoslužba slova, ve které se čtou čtení z Písma svatého a potom bývá různě dlouhé kázání. I tato první polovina má svůj význam a nejde jednoduše vynechat. Ve slovech Písma k nám hovoří Bůh, utěšuje nás povzbuzuje nás, naplňuje radostí a vede nás k dobrým rozhodnutím. Ve 24. kapitole Lukášova evangelia čteme o tom, jak se vzkříšený Ježíš připojuje k učedníkům jdoucím do Emaus. Cestou jim vykládá Písmo tak, až jim hoří srdce. A večer v domě před jejich očima opakuje gesto poslední večeře – láme chléb... a oni jej poznávají – tedy je tu nejprve slovo, které připravuje k bohoslužbě chleba a vína – Těla a Krve Kristovy. Takto to dělá Církev dodnes.

Jdeš si pro oplatek?

Jestli se někdo v kostele takto ptá, neměl by vůbec ke svatému přijímání na konci mše svaté chodit. Věřící totiž nepřijímají nějaké obyčejné oplatky, ale Tělo Kristovo. A že to vypadá jako oplatek, to je tím, že se jedná o nekvašený chléb. Právě takový měl totiž Ježíš na stole při poslední večeři. My z praktických důvodů používáme při mši svaté nekvašený chléb tenký a dobře a bez drobení lámavý.

Svaté přijímání – stačí jednou za rok...

Mše svatá vrcholí svatým přijímáním. Jaký je jeho význam? Ježíš nás v Janově evangeliu učí: „*Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den ... kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.*“ Skrze svaté přijímání máme tedy podíl na Ježíšově životě pro druhé. On se stává naším životem, on žije v nás

a dává nám svou sílu vítězit nad zlem a s láskou konat dobro. Časté svaté přijímání je zdrojem skutečně křesťanského života se vším, co k němu patří.

A teď si představte – prozradím vám něco na katolíky: někteří z nás chodí ke svatému přijímání jen jednou za rok – o Velikonocích. Jak by člověk dopadl, kdyby se jen jednou za rok dosyta najedl, to víme. Netušíme ale, jaké změny by v našem životě způsobilo často a s úctou přijímané Tělo Kristovo. Kéž katolíci prohlédnou a začnou si svatého přijímání více vážit.

Svaté přijímání – živá voda

Sv. Basil (+379) se v jedné ze svých modliteb modlí takto: „*Nejdobrotivější Pane, tys nám odkázal tuto úžasnou, životodárnou svátost k posílnění a posvěcení duše i těla, k zapuzení každého protivníka, k osvícení ducha, k usměrnění duševních sil, k neotřesitelné víře, k nelíčené lásce, k pravé moudrosti, k plnění tvých přikázání, k rozmnožení tvé božské milosti, k získání tvého království.*“ (Kancionál, modlitba č.44b). Vidíme z toho, že svaté přijímání je pro křesťana skutečně tím, čím je živá voda pro Jiříka v pohádce Zlatovláska. Proměňuje celý náš život. Ne však jaksi automaticky. Musí být přijato s vírou, úctou a čistým srdcem.

Svaté přijímání – spojuje nás v jedno

Budu nyní opět citovat apoštola národů svatého Pavla, který v desáté kapitole listu Korintánům píše: „*Chléb, který lámeme je účastí na Těle Kristově. Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu.*“ Naznačuje tak další důležitý účinek svatého přijímání, které jaksi zevnitř vytváří jednotu církevního společenství. Ti, kteří se přijímání účastní, jsou vedeni Boží milostí ke službě druhým, k životu pro druhé uvnitř i vně farního společenství. Svaté přijímání nám pomáhá odstraňovat to, co nás vnitřně rozděluje. Připravuje nás tak pro nebe, kde, jak doufáme budeme všichni se všemi Boha bez ustání chválit.

Nevím, zda se mi podařilo to, co jsem si na začátku předsevzal. Zvláště si nejsem jist, zda jsem se pro vás o těchto věcech vyjádřil dost jasně. V každém případě vás na mši svatou zvu, abyste mohli sami prožít a prakticky vnímat krásu a hloubku tohoto prostého obřadu, který nám lidem Bůh svěřil, abychom jej tak oslavovali.

Co nového se zvony?

V neděli 20.1.2008 při mších svatých proběhlo hlasování o jménech nových zvonů pro prosiměřický kostel. Ze šesti navržených byla vybrána tři: Bohumil, Josef a František. V sobotu 29.3. plánujeme pout', při které navštívíme Svatý Kopeček, olomoucký kněžský seminář a také zvanařskou dílnu paní Tomáškové – Dytrychové, kde se budou zvony odlévat. Srdečně vás zveme.

Co bude?

Jako každým rokem připravujeme ve farním týmu Přímětice - Bítov čtyři turnusy letních táborů. Informace získáte u kněží přímětického FATYMu.

Odkud historici vědí, jak Jeruzalém vypadal

Když jsem byl malý a slyšel jsem vyprávění evangelií, domníval jsem se, že jde o příběhy, které se odehrávají „za devatero horami a devatero řekami, v dávných pradávných časech“. Toto přesvědčení mi pak vydrželo ještě nějakou dobu, i když už jsem byl větší... Hodně jsem se ale mýlil.

O Jeruzalému a jeho dějinách kolem roku 30 (to je nepravděpodobnější rok Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání) máme vzájemně se doplňující informace především ze tří zdrojů:

Texty židovského historika Josefa Flavie (žil jako Ježíš v 1. století). Napsal čtyři spisy z nichž pro náš účel mají význam hlavně dva: Židovské starožitnosti (dějiny Židů „od začátku“ až do Josefovy doby) a Válka židovská (o povstání Židů v letech 66-70 n.l. a o tom, co mu předcházelo).

Archeologické průzkumy, které probíhají pod patronací nejrůznějších odborných institucí i samotného státu Izrael (jejich výsledkem je nejen řada odborných monografií, ale i několik knih, které jsou určeny široké veřejnosti, např. Kroll: Po stopách Ježíšových).

Údaje v samotných evangeliích, které jsou sice dosti kusé, ale velmi přesně zapadají do obrazu, získaného z ostatních pramenů (místa, o kterých evangelia mluví, můžeme díky předcházejícím zdrojům informací přesně popsat a lokalizovat). Navíc na nejdůležitějších místech, kde se události evangelií odehrávaly, postavili křesťané ještě ve starověku chrámy a kaple, a tak byla fixována jejich poloha pro budoucnost.

Od Květné neděle po neděli vzkříšení...

Na Květnou neděli Ježíš přijíždí na oslátku ve směru od vesnic Betánie a Betfage (❶ - symbol vyznačuje polohu Betfage a dalších míst na nákresu na protější straně), pokračuje provázen zástupy po úbočí Olivové hory (❷) a vjíždí do nádvoří jeruzalémského chrámu (❸), kam se potom v dalších dnech vrací, aby tam učil.

Na Zelený čtvrtek večer slaví ve Večeřadle (❹), které se nachází v horním městě, poslední večeři, potom odchází s apoštoly do Getsemanské zahrady (❺) na úpatí Olivové hory v údolí Cedron, kde je Jidášem zrazen a odveden do veleknězova paláce (❻) k nočnímu výslechu a soudu.

Na Velký Pátek ráno je Ježíš odveden do pevnosti Antonia (❼), aby římský prokurátor Pontius Pilatus potvrdil rozsudek židovských autorit. Ten ho posílá ještě za tetarchoy Herodem do paláce Hasmonovců (❸). Když Herodes pošle Ježíše zpět, dává ho Pilát zbičovat a ukřižovat. Ježíš je vyveden Efraimskou branou (❹) za město a na návrší Golgota (česky Lebka) ukřižován a pohřben v těsné blízkosti ve skalním hrobě (❿).

Na Bílou sobotu odpočívá Ježíšovo tělo v hrobě, který dal Pilát střežit vojenskou hlídkou.

O velikonoční neděli časně ráno přicházejí ženy ke hrobu, kámen je odvalen, hrob je prázdný. Večer se apoštolové setkávají ve Večeřadle se zmrtvýchvstalým Ježíšem...

Ostatky? Proč?

Často, když hovořím s lidmi, kteří o křesťanství mnoho nevědí, uznávají, že by mohl pro duši člověka existovat věčný život. Vzkříšení těla však připouští málokdo. A přece je to jedna ze základních pravd radostné zvěsti o Kristu: „*třetího dne vstal z mrtvých*“.

A díky tomu máme jistotu, že je pravdivý i jeho slib, že všichni zesnulí jednou vstanou.*

Pravda o vzkříšení těla vede v praktickém křesťanském životě k velké úctě k tělu člověka. To nemůže být redukováno jen na nějaký nástroj, protože je znamením osoby a místem, skrze které osoba jedná ve světě. Křesťané prokazují úctu tělu živému i tělu zesnulého – důkazem toho jsou i křesťanské pohřby a v neposlední řadě také úcta k ostatkům svatých, které křesťané kladou do oltářů ve svých chrámech nebo je uchovávají a uctívají ve schránkách zvaných relikviáře (jsou uchovávány v téměř všech našich kostelích a v některých kaplích**). Tato úcta není nějaký středověký nebo barokní přívěsek ke křesťanství, ale vyvinula se velice záhy. Sahá do prvních křesťanských století, když křesťané

uctívali hroby a těla těch, kteří v dobách pronásledování položili život pro svou víru.

Historie ostatků kříže Ježíše Krista

Mimo ostatků svatých bývají v Církvi uctívány také ostatky Svatého kříže – toho kříže, na kterém Kristus za nás zemřel. Podle toho, co píše sv. Ambrož (+397), našla Svatý kříž v roce 326 v Jeruzalémě císařovna Helena. Byla to matka císaře Konstantina, který křesťanům v roce 313 daroval svobodu ediktem milánským.

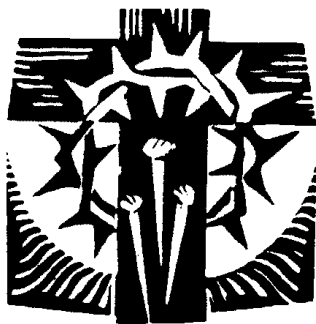
Vypráví, že našla tři příčné trámy – což odpovídá faktu, že s Kristem byli ukřižováni dva zločinci (Lk 23,32-33). O tom, který je ten, na kterém trpěl Kristus, rozhodl zázrak: uzdravení těžce nemocné ženy. Po svém návratu do Říma uložila Helena několik kusů Kristova kříže, několik trnů z Kristovy koruny, dva hřeby, tabulku s nápisem (Ježíš Nazaretský, král židovský) a příčný trám jednoho ze zločinců ukřižovaných spolu s Ježíšem*** ve svém soukromém obydlí, které bylo ještě za života císaře Konstantina přeměněno na chrám Sv. Kříže. Část kříže poslala také svému synovi do Konstantinopole.

---

* Toto vzkříšení na konci světa (na konci dějin světa v jeho současné, časné podobě) si však nemůžeme představovat nějak dětinsky (kosti vylézající z hrobů). I když si to nedokážeme přesně představit, víme (na základě Ježíšova jasného příslibu), že Bůh pro věčnost počítá nejen s nehmotnou duší člověka, ale s člověkem celým (tedy s duší i tělem).

** Snad nejzajímavější jsou ostatky sv. Valentina zapečetěné v oltářním kameni v lančovském kostele.

*** Domnívala se, že jde o kříž toho ze zločinců, který dle Lukášova evangelia v poslední chvíli svých zločinů litoval, a kterému Ježíš řekl: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji...“

Většina Svatého Kříže však zůstala v Jeruzalémě. Byl uložen ve schránce ze zlata, stříbra a drahého kamení a byl uctíván věřícími během velkopátečních obřadů vyňat ze schránky a položen na stůl pokrytý bílým ubrusem, okolo kterého stáli jáhni jako čestná stráž. O tomto obřadu svědčí poutnice Silvie Egerie, která navštívila Svatou zemi někdy okolo roku 395. Píše, že věřící Svatý kříž uctívali políbením nebo dotykem čela. Stalo se také, že si z něj někteří chtěli při polibku kousek ukousnout a odnést, proto byl při uctívání přísně hlídán. Přesto svědčí biskup Cyril Jeruzalémský (+386) ve svých promluvách k těm, kteří se připravovali na křest, že „svět je plný úlomků Svatého kříže“. Rovněž tak sv. Jan Zlatoústý (+407) tvrdí, že mnozí poutníci si přinášejí z Jeruzaléma ostatky Svatého kříže ve zlacených relikviářích. Sv. Paulín z Noly (+431) vypráví, že dostal darem úlomek Sv. kříže od jisté Melánie Seniory, která jej dostala ve Svaté zemi od jeruzalémského patriarchy Jana. Paulín z tohoto kousku poslal jednu třísku „ne větší než jeden atom“ (jak sám píše) svému příteli Sulpiciovi Severovi, který jej o ni žádal pro kostel, který stavěl nad hrobem sv. Klára v Primulachiu v Akvitánii.

Tato a mnohá další svědectví svědčí o veliké úctě věřících k ostatkům Svatého kříže a o jejím šíření.

Další osudy Sv. kříže byly pohnuté. Byl ukořistěn Peršany, kteří dobyli Jeruzalém. Roku 628 ho byzantský císař Heraklius při válečném tažení do Persie získal zpět a na vlasních ramenou donesl na jeho původní místo v Jeruzalémě. Po ovládnutí Jeruzaléma mohamedány definitivně zmizel a zachovaly se jen ty části, které z něj byly již v dřívějších staletích odděleny.

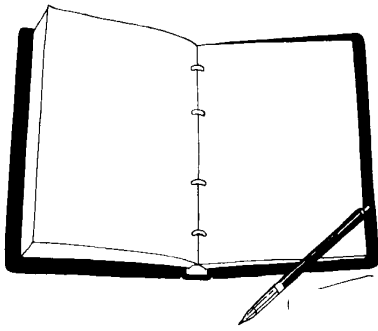
Ostatky Svatého kříže na dosah ruky

Zatímco ve čtvrtém století byly ostatky Svatého kříže velmi nesnadno k vidění, dnes je tomu jinak. Možná ani nevíte, že se ostatky Svatého kříže uchovávají v mnoha kostelích i v České republice a není třeba jezdit nikam daleko. V naší oblasti je máme v relikviářích patřících farnostem v Prosiměřicích, Práčích, Těšeticích, Příměticích (viz obrázek), Vranově nad Dyjí, Chvalaticích a Lančově.

Řeknete možná: „Kolik křížů by se z těch ostatků, co jsou ve všech kostelích asi poskládalo?“ I s tím už si vědci dali práci a výsledek je překvapující: částičky, které se nacházejí v kostelích na celém světě tvoří jen asi 1/45 předpokládaného objemu kříže (příčného trámu – svislé trámy křížů byly pravděpodobně vztyčeny napevno na popravišti, odsouzcenci si je nenesli a po exekuci dále na popravišti zůstávaly).

*tématickou přílohu s použitím dalších pramenů sestavil otec
Jindřich Čoupek*

Drobné zprávy aneb co se chystá?

- ☺ V sobotu 29. dubna se uskuteční **Dívčí pěší pouť z Vranova nad Dyjí do Kostelního Vydří**. Zúčastnit se mohou děvčata a ženy všech věků. Trasa je dlouhá cca 40 km. Vychází se v 6⁰⁰ ráno.
- ☺ **Divadlo Plamínek** připravuje další vystoupení na květen a hledá nové herce (3. až 8. třída). Návky nepravdělně (přibližně jednou za měsíc) na některé faře (např. Štítary). Bližší informace u Dany Tiché, tel. 728 501 132 (divadlo.plaminek@tiscali.cz).
- ☺ 8. května se chystá autobusová **pouť z Vranova nad Dyjí na Křemešník, do Nové Říše a Kostelního Vydří**. Bližší informace na telefonním čísle 775 185 440.
- ☺ **Turnaje v malé kopané** smíšených družstev 5+1 (v každém musí být alespoň jedna dívka) se konají o sobotách 13. května (6. tř. ZŠ a mladší) a 20. května (7. tř. ZŠ až střední škola) vždy v 9⁰⁰ na hřišti v Citonicích. Přihlášky mužstev alespoň týden předem na tel. 731402650 (o. Pavel) nebo 731402652 (o. Jindřich). Zápisné (zahrnuje občerstvení a nápoje) je 30,- Kč. Počet náhradníků ve družstvech není omezen.
- ☺ 20. května jsou zvány děti z celé naší oblasti na **Superden ve Vranově nad Dyjí**. Začíná se v 9⁰⁰. Pro děti je připraven pestrý program. Předpokládané zakončení v 16⁰⁰.
- ☺ Od středy 24. do neděle 28. května pořádá FATYM ve spolupráci s bratrstvem poutníků **II. pěší pouť z Prahy do Jeníkova**. Začíná se ve středu v 19⁰⁰ večer u chrámu svatého Víta v Praze. Trasa je dlouhá přibližně 100 km. Převahu zavazadel a ubytování na karimatce ve vlastním spacáku je zajištěno. Zájemci ať se hlásí na tel. č. 731 402 737.
- ☺ Od 29. května do 4. června jsou připraveny **lidové misie v Korolupích** (i pro Oslonovice a Vysočany). Zveme zvláště na misijní kázání a stavění misijního kříže. Bližší informace u otce Milana 723 693 455.
- ☺ **Příprava na přijetí svátosti biřmování ve farnosti Bítov** (a eventuálně okolních) začne v případě dostatečného zájmu ještě letos na jaře. Hlásit se mohou i dospělí, kteří dosud tuto svátost nepřijali!
- ☺ **Expedice na Ukrajinu** pro mládež se chystá ve dvou termínech od 18. do 23. června a od 3. do 8. července. Další informace u otce Pavla Zahradníčka, tel. 731402651.
- ☺ V sobotu 24. června v 17¹⁷ bude sloužit náš otec děkan Jindřich Bartoš ze Znojma ve **Vranově nad Dyjí mši svatou na poděkování**. Je totiž za co děkovat - v těch dnech si připomeneme **10 let FATYMu**. Zveme všechny k účasti.
- ☺ 25. června ve 14⁰⁰ začíná ve Vranově nad Dyjí další ročník **Vranovské porty**. Jedná se o soutěžní přehlídku kapel a schol.
- ☺ Na prázdniny opět připravujeme **tábory, chaloupky, TYNAFy, (cyklo)pobyt v Jeseníkách, pobyt pro rodiny s dětmi a pěší pouť z Vranova nad Dyjí na Velehrad**.

Opravdu bohatý program!!! Pro každého něco...

Televizní program (naši internetové televize www.TV-MIS.cz)

Od konce adventu funguje internetová televize FATYMu TV-MIS.cz. FATYMu s pomocí dalších spolupracovníků ji provozuje prostřednictvím neziskové organizace A.M.I.M.S., občanského sdružení, které jsme založili.

Jak je možné „chytat“ tuto televizi? Velmi jednoduše. Potřebujete počítač s připojením k internetu (nejlépe rychlý internet, ale v mizerné kvalitě se dá sledovat i přes vytáčené připojení). V počítači je třeba mít Windows Media Player 9 nebo 10. Novější počítače ho už většinou mají, do starších (ne však předpotopních) se dá nainstalovat (zvládne to skoro každý osmák). A pak už si jen vybrat nějaký zajímavý titul, a pustit si ho v kvalitě, která odpovídá rychlosti vašeho připojení (když nevíte, tak prostě vyzkoušíte všechny čtyři možnosti, které jsou u jednotlivých titulů nabízeny: přehrávání-streaming 26kb/s, 150 kb/s, přehrávání+ukládání 26kb/s, 340 kb/s). Čím větší datový tok (kb/s), tím lepší kvalita, ale pokud máte vytáčené připojení po telefonu (asi tak 40 kb/s) tak je pro vás zatím dostupná jen ta nejnižší...

Možná vás zarazí, že v programu nejsou uvedeny žádné časy. To je ale v pořádku. Jde o „on-demand“ televizi, tedy s programem na vyžádání. Je to takový systém budoucnosti (osobně si myslím, že za dvacet let již skoro ani jiný typ televize nebude), kde jsou všechny nabízené pořady k dispozici ve kteroukoliv dobu, a divák si sám vybere, kdy a na co má chuť a čas...

Z naší současné nabídky (postupně ji stále rozšiřujeme):

Program **MIS 1 - zábava**: Směr Velehrad 2003 (humorně pojatý „velkofilm“ Oggie studia ze Šumné o pěším putování z Vranova na Velehrad), Inge & Jorgen (první technokomedie), PEZ („skorohoror“ a současně zamyšlení o výchově), Co jsme viděli na Ukrajině (netradiční, vesele pojatý cestopis) Pěšky na Pouť národů Mariazell 2004 (vycházelo se z Vranova – zpočátku vážný dokument, pak...) a další...

Program **MIS 3 - vzdělání**: Nové přikázání (zajímavý kratičkový výklad P. Stanislava Krátkého o tom, v čem spočívá novost Ježíšova přikázání lásky), čtyři další krátká zamyšlení otce Stanislava a další... Připravujeme rovněž (v době roznášení zpravodaje již snad budou zařazeny) misijní promluvy otce Jindřicha Bartoše (velmi zajímavé!).

Program **MIS 3 - publicistika**: Velehrad 2001 (dnes již historický dokument Zdeňka Struhaře ze St. Petřína o vůbec první pěší pouti na Velehrad) a další...

Program **MIS 3 - lokální**: Životopis ve fotografiích (krásný film k padesátinám otce děkana Jindřicha Bartoše), Vánoční besídka 2005 – ZŠ Citonice (sestřih programu) a další...

V sekci **AUDIO** jsou CD s nahrávkami Marianek, mikulášské scholy, úvah St. Krátkého...

pěkné pokoukání a poslech přeje za celý FATYMu otec Pavel Zahradníček

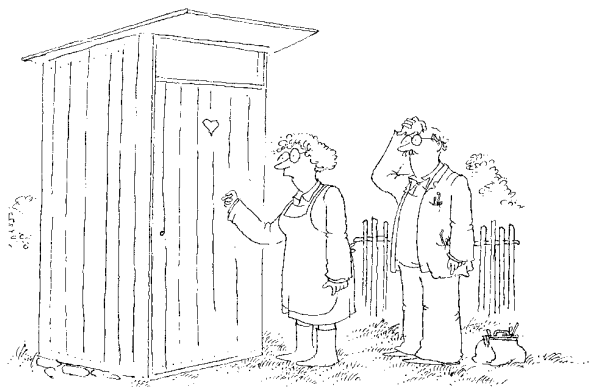
Průběžná zpráva ze stavby kostela na Šumné

Ti kteří mají možnost zavítat na Šumnou, jistě nepřehlédnou zdi nového kostela, které zde v posledních měsících vyrostly. Někteří s překvapením sledovali, že stavba pokračuje rychleji, než očekávali. Nyní je vše už zase připraveno pro jarní stavební práce.

I nadále je aktuální shánění finančních prostředků na pokračování této stavby. Děkujeme všem dárcům a prosíme o další štědrost. Číslo účtu je: 182356859/0300.

P. Marek Dunda, FATYMu Vranov nad Dyjí

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

PAN DOKTOR MÁ PRAVDU, NEMŮŽEŠ BÝT POŘÁD JENOM TAM VYLEZ, JOSEFE, TAKÉ ŽÍT JE TŘEBA!

Také se někdy na záchodě začtete do našeho Zpravodaje? Mějte ohled na druhé, také jej chtějí číst.

Pavel Kantorak

„Matka mi řekla, že kouříš... Nemáš cigaretu?“

I tak se dá vychovávat, ale je to spíš k pláči. Tento obrázek se na veselou stránku dostal nedopatřením, omluvte tento omyl.

Toto 38. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, E-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice-Bítov** pod vedením P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651), moderátora týmu, faráře v Bítově, Citonicích, Chvalaticích, Hor. Břečkově, Lukově a Těšetvicích, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Příměticích, Prosiměřicích a Práčích, P. Marka Dundy, kaplana pro přímětické sídliště (mobil: 731402742) a kaplana P. Jindřicha Čoučka (mobil: 731402652) majícího na starosti zejména farnosti Prosiměřice, Práče, Těšetice a Lukov - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, E-mail: primetice@fatym.com, tel. 515241913.

Vyšlo v dubnu 2006. Náklad 6950 výtisků (z toho 650 je pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již třicáté deváté) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2006. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.